

Wiel-Br
St. Jan
27.5. 1898

WOL

Starobielsk

Rodzinny Tygodnik Katolików „Zorza”

ul. Mokotowska 43

00-551 Warszawa

Poinformować dotąd nie umiałam w sprawie ofiar stalinizmu
mariwki mego wujka, majora Stanisława Wołoszyńskiego-
Groczynskiego, a wiem, że syn i córka, ze względu na stan swojego zdro-
wia nie napiszą do redakcji, podejmuję się udzielić wy-
czerpujących informacji.

Stanisław Wołoszyński Groczynski major kawalarii, urodził
się w r. 1898 w Stanisławowie. Karierę wojskową zaczął
wreszcie. Był uczestnikiem wojny pod Rokictużą. Ożenił
się z Heleną Hajduk, mając córkę. Miał dwoje dzieci, syna
Stanisława i córkę Krystynę. W latach trzydziestych major
służył w 6 Armii Pułku Ułanów w Krakowie. W latach 1937-38
pracował w Ministerstwie Spraw Wojskowych w Warszawie. Był
Przewodniczącym Rokictużalców. Mieszkał z rodziną w blokach
wojskowych, ulaje się, przy ul. Filtrów w Warszawie. W roku 1938
mieszkałam przez miesiąc w wojostwa.

We wrześniu 1939 ewakuowany z Ministerstwem SW na wschód
dotarł się w reze nadbrzeżne w Kłomycy. Rodzina zamieszka-
ła w Stanisławowie. Z obok w Starobielsku wuj przysłał kilka
listów do Stanisławowa. Ta korespondencja jest obecnie
w rękach rodziny w Krakowie. Ciotka w Stanisławowie prze-
żywała gościnę. Wyprawa na wygnanie na Sybir, do mo-
mentu wkroczenia wojsk niemieckich, ukrywała się

na emigracji żydowskiej i w innych miejscach.
W 1941 r. ciocka i jej dzieciom już nie groziło represje, za to
mój ojciec Władysław Cyrek, dotychczasowy opiekun rodzin-
ny Broczyńskich, na podstawie donosu ukraińskiego
został w 1942 r. aresztowany przez hitlerowców.
Po śmierci mojego ojca, ciocka z dziećmi przenieśli
się do rodziny w Krakowie, gdzie zmarła. Dzieci
miałe mieszkać w Krakowie.

Wrocław 26 czerwca 1989